

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. prosince 2020 *

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny – Kasační opravný prostředek podaný vedlejším účastníkem řízení v prvním stupni – Článek 56 druhý pododstavec druhá věta statutu Soudního dvora Evropské unie – Částečný prozatímní přezkum – Ztráta statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství během přezkumného řízení – Změna konečného antidumpingového cla – Určení běžné hodnoty – Článek 11 odst. 9 nařízení (ES) č. 1225/2009 – Vedlejší kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost podaná konkurenčními výrobci usazenými na území Evropské unie – Přípustnost – Bezprostřední dotčení – Rozdělení pravomocí ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku“

Ve věci C-461/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 13. července 2018,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, se sídlem v Changzhou (Čína), zastoupená K. Adamantopoulosem, dikigoros, a P. Billietem, advocaat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Distillerie Bonollo SpA, se sídlem ve Formigine (Itálie),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, se sídlem v Borgoricco (Itálie),

Distillerie Mazzari SpA, se sídlem v Sant'Agata sul Santerno (Itálie),

Caviro Distillerie Srl, se sídlem ve Faenza (Itálie),

zastoupené R. MacLeanem, solicitor, a A. Bochonem, advokátem,

Comercial Química Sarasa SL, se sídlem v Madridu (Španělsko),

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená H. Marcos Fraile a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominenem, avocata,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

Evropská komise, zastoupená M. Françou, J.-F. Brakelandem a A. Demeneix, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, T. von Danwitz a P. G. Xuereb (zpravodaj), soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. října 2019,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. dubna 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:251), kterým Tribunál zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 626/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, L 182, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).
- 2 Evropská komise se vedlejším kasačním opravným prostředkem domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, nebo podpůrně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál Radě Evropské unie uložil, aby přijala opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku, ačkoli prováděcí pravomoc spadá do výlučné pravomoci Komise.

Právní rámec

- 3 Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, jakož i oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, a oprava Úř. věst. 2016, L 44, s. 20, dále jen „základní nařízení“), které bylo platné ke dni přijetí sporného nařízení, v čl. 4 odst. 1 uvádělo:

„Pro účely tohoto nařízení se ‚výrobním odvětvím [Evropské unie]‘ rozumějí výrobci obdobných výrobků [v Unii] jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup [souhrnná výroba] představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků [v Unii] ve smyslu čl. 5 odst. 4 [...]“

- 4 Článek 5 odst. 4 tohoto nařízení stanovil:

„Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku [v Unii], zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím [Unie] nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím [Unie] nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí [v Unii], jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců [v Unii], kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci [v Unii], kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím [Unie].“

5 Článek 6 odst. 5 uvedeného nařízení stanovil:

„Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásí podle čl. 5 odst. 10, se poskytne slyšení, pokud o ně [písemně] požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a pokud přitom prokáží, že jsou účastníkem řízení, který pravděpodobně bude výsledkem řízení dotčen, a že existují zvláštní důvody pro poskytnutí slyšení.“

6 Článek 9 odst. 4 téhož nařízení zněl:

„Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu [Unie] podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být Radě předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než toto clo pozbyde platnosti. Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví [Unie].“

7 Článek 9 odst. 4 základního nařízení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014, kterým se mění některá nařízení týkající se společné obchodní politiky, pokud jde o postupy přijímání určitých opatření (Úř. věst. 2014, L 18, s. 1), zněl:

„Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 konečné antidumpingové clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozbydou platnosti. Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a měla by být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.“

8 Toto ustanovení je v totožném znění převzato v čl. 9 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21), které kodifikuje základní nařízení v pozměněném znění.

9 Článek 11 odst. 9 základního nařízení stanoví:

„Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.“

10 Článek 21 tohoto nařízení, nadepsaný „Zájem [Unie]“, uváděl:

„1. Za účelem zjištění, zda je v zájmu [Unie] přijmout určitá opatření, je třeba komplexně posoudit všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů, přičemž zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěného dumpingu a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu [Unie].“

2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu [Unie], přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

[...]“

Okolnosti předcházející sporu

- 11 Kyselina vinná se používá především při výrobě vína a jiných nápojů, jako potravinářská přídatná látka a jako zpomalovač do sádry. V Evropské unii a v Argentině se L-(+)-vinná kyselina vyrábí z vedlejších produktů při výrobě vína nazvaných vinný kal. V Číně jsou L- (+)-vinná kyselina a DL-vinná kyselina vyráběny z benzenu. Kyselina vinná vyrobená chemickou syntézou má stejné fyzické a chemické vlastnosti a stejné základní použití jako kyselina vinná vyrobená z vedlejších produktů při výrobě vína.
- 12 Společnost Changmao Biochemical Engineering je čínský vyvážející výrobce kyseliny vinné. Společnosti Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl a Comercial Química Sarasa, SL jsou výrobci kyseliny vinné se sídlem v Unii.
- 13 Na základě podnětu týkajícího se dumpingových praktik v odvětví kyseliny vinné, který dne 24. září 2004 podalo několik výrobců usazených v Unii, mezi něž patří Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari a Comercial Química Sarasa, zveřejnila Komise dne 30. října 2004 v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2004, C 267, s. 4).
- 14 Dne 27. července 2005 přijala Komise nařízení (ES) č. 1259/2005, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovozy kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2005, L 200, s. 73).
- 15 Dne 23. ledna 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 130/2006 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2006, L 23, s. 1).
- 16 V tomto nařízení Rada jednak potvrdila status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, který byl nařízením č. 1259/2005 udělen Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory, dalšímu čínskému vyvážejícímu výrobcí kyseliny vinné, podle čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. 2005, L 340, s. 17), což jim umožnilo požívat individuálního zacházení podle čl. 9 odst. 5 tohoto nařízení. Běžná hodnota dotčených výrobků byla v důsledku toho vypočítána na základě jejich skutečných prodejních cen na domácím trhu.
- 17 Pokud jde o další čínské vyvážející výrobce, jimž nebyl přiznán status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, byla běžná hodnota vypočítána na základě skutečné prodejní ceny na domácím trhu uplatňované výrobci z referenční srovnatelné země, a sice z Argentiny.
- 18 Na základě těchto metod výpočtu bylo na zboží vyrobené společností Changmao Biochemical Engineering uloženo antidumpingové clo ve výši 10,1 % a na zboží vyrobené společností Ninghai Organic Chemical Factory antidumpingové clo ve výši 4,7 %, zatímco ostatním čínským výrobcům bylo uloženo antidumpingové clo ve výši 34,9 %.

- 19 Poté, co bylo dne 4. srpna 2010 zveřejněno oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření (Úř. věst. 2010, C 211, s. 11), obdržela Komise dne 27. října 2010 žádost o přezkum těchto opatření, kterou podalo pět společností vyrábějících kyselinu vinnou v Unii, které byly žalobkyněmi v prvním stupni. Dne 26. ledna 2011 zveřejnila Komise oznámení o zahájení přezkumu uvedených opatření před pozbytím platnosti (Úř. věst. 2011, C 24, s. 14).
- 20 Dne 9. června 2011 podaly tyto společnosti na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení žádost o částečný prozatímní přezkum stran dvou čínských vyvážejících výrobců, a to Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory. Oznámení o zahájení v tomto smyslu zveřejnila Komise dne 29. července 2011 (Úř. věst. 2011, C 223, s. 16).
- 21 Dne 16. dubna 2012 přijala Rada prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2012, L 110, s. 3), které ponechalo v platnosti antidumpingová cla uložená nařízením č. 130/2006.
- 22 Ke stejnému datu zaslala Komise žalobkyním v prvním stupni dokument poskytující konečné informace, který obsahuje hlavní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit změnu platných antidumpingových opatření. Téhož dne tyto účastnice řízení zaslaly žádost o objasnění výpočtu běžné hodnoty, na kterou uvedený orgán odpověděl dopisem ze dne 19. dubna 2012.
- 23 Dne 25. dubna 2012 zaslaly uvedené účastnice řízení Komisi své připomínky k dokumentu poskytujícímu konečné informace, v nichž kritizovaly zejména údajnou změnu metodiky použité pro výpočet běžné hodnoty. Kromě toho požádaly o slyšení se zástupci Komise, které se konalo dne 10. května 2012 a během kterého mohly vyjádřit své námítky. Uvedené účastnice řízení mimoto ve dnech 16. května a 7. června 2012 předložily doplňující písemná vyjádření.
- 24 Po ukončení částečného prozatímního přezkumu uvedeného v bodě 20 tohoto rozsudku bylo dne 26. června 2012 přijato sporné nařízení. V tomto nařízení Rada odepřela společností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, kterého požívaly dříve, a když početně zjistila běžnou hodnotu na základě informací poskytnutých spolupracujícím výrobcem ve srovnatelné zemi, a sice v Argentině, uplatnila na výrobky vyráběné těmito dvěma čínskými vyvážejícími výrobci antidumpingové clo ve výši 13,1 %, resp. 8,3 %.
- 25 Žalobkyně v prvním stupni měly za to, že takto uložená antidumpingová cla nejsou dostatečně vysoká, aby napravila rozsah dumpingu ze strany uvedených čínských vyvážejících výrobců, a tudíž odstranila újmu způsobenou evropskému výrobnímu odvětví, a podaly proto k Tribunálu žalobu znějící na zrušení sporného nařízení, o které Tribunál rozhodl v napadeném rozsudku.
- 26 Společnost Changmao Biochemical Engineering, která měla za to, že antidumpingová cla uložená sporným nařízením jsou příliš vysoká, podala rovněž k Tribunálu žalobu, kterou se domáhala zrušení tohoto nařízení v rozsahu, v němž se jí týká. Tribunál v rozsudku ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), vyhověl pátému žalobnímu důvodu procesní povahy, který uplatnila společnost Changmao Biochemical Engineering. Tribunál tedy zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se vztahovalo na tuto společnost, z důvodu, že Rada a Komise tím, že jí odmítly sdělit informace týkající se cenového rozdílu mezi DL-vinnou kyselinou a L-(+)-vinnou kyselinou, tedy rozdílu, který byl jedním ze základních prvků výpočtu běžné hodnoty DL-kyseliny, porušily právo na obhajobu a čl. 20 odst. 2 základního nařízení. Proti uvedenému rozsudku Tribunálu nebyl podán kasační opravný prostředek.
- 27 Komise v oznámení týkajícím se uvedeného rozsudku (Úř. věst. 2017, C 296, s. 16, dále jen „oznámení ze dne 7. září 2017“) stran rozsahu opětovného zahájení dumpingového řízení uvedla, že „řízení, z něhož vychází [sporné nařízení], lze opětovně zahájit přesně v tom bodě, v němž došlo

k protiprávnosti. Aby Komise vyhověla rozsudku Tribunálu ze dne 1. června 2017, má proto možnost napravit ty prvky řízení, které vedly k zrušení, a zároveň ponechat beze změny ty části, jež nejsou uvedeným rozsudkem dotčeny“. Komise dále upřesnila, že „[z]ávěry vyvozené [ve sporném nařízení], které nebyly napadeny nebo které sice byly napadeny, ale byly zamítnuty rozsudkem Tribunálu nebo Tribunálem nebyly prověřeny, a nevedly proto ke zrušení [sporného] nařízení, zůstávají v platnosti“. Tento orgán kromě toho uvedl, že „[t]oto opětovné zahájení je ve svém rozsahu omezeno na provedení rozsudku Tribunálu, pokud jde o společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd. Tímto opětovným zahájením nejsou dotčena další šetření. Prováděcí nařízení [č. 349/2012] je proto stále použitelné, pokud jde o dotčeného vyvážejícího výrobce“.

- 28 Komise současně podnikla nové kroky na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení, které vedly k tomu, že bylo dne 28. června 2018 přijato prováděcí nařízení (EU) 2018/921, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2018, L 164, s. 14). V tomto nařízení Komise mimo jiné zachovala antidumpingové clo ve výši 10,1 % uložené společnosti Changmao Biochemical Engineering nařízením č. 349/2012. Komise kromě toho v bodě 58 uvedeného nařízení, který je součástí oddílu 2.1.4 tohoto nařízení, jenž se týká výpočtu dumpingového rozpětí společnosti Changmao Biochemical Engineering, upřesnila, že „vzhledem k tomu, že stále běží lhůta pro podání odvolání [opravného prostředku] proti uvedenému rozsudku, nelze v tomto okamžiku na tomto základě dojít ke konečnému závěru.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 29 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 28. září 2012 podaly žalobkyně v prvním stupni žalobu znějící na zrušení sporného nařízení.
- 30 Samostatným podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 29. června 2015 vznesla Rada námitku nepřipustnosti vycházející z toho, že žalobkyně v prvním stupni nejsou aktivně legitimovány ani nemají právní zájem na podání žaloby; tato námitka nepřipustnosti byla Tribunálem připojena k věci samé usnesením ze dne 20. července 2016.
- 31 Rozhodnutím ze dne 9. září 2016 a usnesením ze dne 15. září 2016 předseda šestého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Komise a společnosti Changmao Biochemical Engineering, přičemž upřesnil, že vzhledem k tomu, že jejich návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení byly předloženy po uplynutí lhůty stanovené v tomto ohledu, jsou oprávněny předložit svá vyjádření během ústní části řízení na základě zprávy k jednání, která jim byla zaslána.
- 32 Na podporu své žaloby uplatnily žalobkyně v prvním stupni pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení z důvodu změny metodiky použité k výpočtu běžné hodnoty, druhý až čtvrtý vycházejí z chybného použití početně zjištěné běžné hodnoty a nesprávných způsobů početního zjištění této hodnoty a konečně pátý vychází z porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění.
- 33 V prvním žalobním důvodu žalobkyně v prvním stupni tvrdily, že Rada tím, že změnila metodiku použitou pro výpočet běžné hodnoty, aniž to bylo odůvodněno změnou okolností, tedy tím, že „početně zjistila“ běžnou hodnotu použitou pro výpočet dumpingového rozpětí dvou čínských vyvážejících výrobců, kterých se týkalo šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu, namísto toho, aby použila „skutečné ceny na domácím trhu ve srovnatelné zemi“, jak učinila ve vztahu ke všem ostatním výrobcům, kteří během původního šetření nepoživali status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, porušila tento čl. 11 odst. 9.
- 34 Tribunál nejprve zamítl námitku nepřipustnosti vznesenou Radou a poté vyhověl prvnímu žalobnímu důvodu a zrušil na tomto základě sporné nařízení, aniž rozhodl o ostatních žalobních důvodech.

35 Tribunál na žádost žalobkyň v prvním stupni zachoval antidumpingové clo uložené sporným nařízením, pokud jde o společnost Ninghai Organic Chemical Factory, do doby, než Komise a Rada přijmou opatření, která vyplývají z napadeného rozsudku. Pokud jde o společnost Changmao Biochemical Engineering, měl Tribunál v podstatě za to, že z důvodu zrušení sporného nařízení rozsudkem ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), nemůže být toto clo ve vztahu k této společnosti zachováno.

Návrhová žádání účastnic řízení před Soudním dvorem

36 Společnost Changmao Biochemical Engineering v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a
- uložil žalobkyním v prvním stupni náhradu nákladů řízení, které vynaložila v řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.

37 Společnosti Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari a Caviro Distillerie (dále jen společně „Distillerie Bonollo a další“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- odmítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu jako nepřijatelný a každopádně jej zamítl jako neopodstatněný a
- uložil společnosti Changmao Biochemical Engineering a každé vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení, které vynaložily v řízení o kasačním opravném a v řízení v prvním stupni.

38 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek a
- uložil společnosti Changmao Biochemical Engineering náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

39 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- odmítl kasační opravný prostředek jako nepřijatelný a každopádně jej zamítl jako neopodstatněný a
- uložil společnosti Changmao Biochemical Engineering náhradu nákladů řízení.

40 Komise, podporovaná Radou, ve svém vedleším kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- prohlásil první čtyři žalobní důvody uplatněné v prvním stupni za nepřijatelné;
- zamítl pátý žalobní důvod uplatněný v prvním stupni jako neopodstatněný, nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o tomto žalobním důvodu,
- rovněž podpůrně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zmocňuje Radu k přijetí opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku, a
- uložil Distillerie Bonollo a dalším náhradu nákladů řízení.

- 41 Společnost Changmao Biochemical Engineering navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - prohlásil první čtyři žalobní důvody uplatněné v prvním stupni za nepřijatelné;
 - zamítl pátý žalobní důvod uplatněný v prvním stupni jako neopodstatněný, nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o tomto žalobním důvodu a
 - uložil Distillerie Bonollo a dalším náhradu nákladů řízení.
- 42 Distillerie Bonollo a další navrhují, aby Soudní dvůr:
- odmítl druhou část prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku jako nepřijatelnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou či irelevantní;
 - zamítl ostatní důvody vedlejšího kasačního opravného prostředku jako neopodstatněné nebo irelevantní a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, které vynaložily v tomto řízení, jakož i nákladů souvisejících s případným vrácením věci Tribunálu.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

- 43 Primárním cílem vedlejšího kasačního opravného prostředku podaného Komisí je zpochybnit přípustnost žaloby podané v prvním stupni; tato otázka přípustnosti předchází meritorním otázkám vzneseným v rámci hlavního kasačního opravného prostředku. Na prvním místě je tedy třeba zkoumat vedlejší kasační opravný prostředek.
- 44 Komise, podporovaná Radou, vznáší na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku dva důvody. První důvod, uplatňovaný primárně, vychází jednak z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil, když považoval za nepřijatelné čtyři meritorní žalobní důvody uplatněné žalobkyněmi v prvním stupni, a tedy žalobu jako celek, a jednak z návrhu Komise zamítnout pátý žalobní důvod procesní povahy, který žalobkyně v prvním stupni uplatnily před Tribunálem, jako neopodstatněný. Druhý důvod, uplatňovaný podpůrně, vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil, když formulací použitou v bodě 2 výroku napadeného rozsudku zmocnil Radu k přijetí opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku, ačkoli k tomu má výlučnou pravomoc Komise.

K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

- 45 První důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku má dvě části. V první části tohoto důvodu má Komise za to, že Tribunál provedl extenzivní výklad podmínky stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, že žalobce musí být „bezprostředně dotčen“ aktem, jehož zrušení žádá. Ve druhé části tohoto důvodu Komise v podstatě tvrdí, že pátý žalobní důvod uplatněný žalobkyněmi v prvním stupni před Tribunálem, který vychází z porušení práva na obhajobu a nedostatku odůvodnění, je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K první části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, jež vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil při výkladu podmínky týkající se „bezprostředního dotčení“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU

– Argumentace účastnic řízení

- 46 V první části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, která se týká bodů 51 až 73 napadeného rozsudku, Komise v podstatě Tribunálu vytýká, že měl za to, že žalobkyně v prvním stupni jsou sporným nařízením bezprostředně dotčeny ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 47 Zprvce Komise uvádí, že posouzení Tribunálu uvedené v bodě 51 napadeného rozsudku, podle kterého „na rozdíl od toho, co tvrdí Rada a Komise, nelze přijmout restriktivní výklad požadavku na bezprostřední účinky na právní postavení žalobkyň“, musí být dáno do souvislosti s posouzením uvedeným v bodě 93 uvedeného rozsudku, podle kterého podmínka, podle níž může osoba podat žalobu proti nařízení, pouze pokud je dotčena nejen bezprostředně, ale rovněž osobně, „musí být vykládána ve světle práva na účinnou soudní ochranu“. Podle Komise z těchto bodů ve vzájemném spojení vyplývá, že Tribunál při extenzivním výkladu podmínky týkající se „bezprostředního dotčení“ vycházel z posledně uvedeného práva. Takový výklad je však podle jejího názoru jednak v rozporu s judikaturou Soudního dvora v oblasti přípustnosti, zejména s rozsudkem ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 97 a citovaná judikatura), a jednak má za následek změnu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, která nerespektuje výlučnou pravomoc v tomto ohledu přiznanou ústavodárné moci Unie. Komise je mimoto toho názoru, že výklad, který Soudní dvůr podal ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci* (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), a který se týkal podmínky bezprostředního dotčení, není v projednávané věci použitelný především z důvodu značných rozdílů mezi oblastí státních podpor, do níž spadá uvedená věc, a oblastí antidumpingu, do níž spadá projednávaná věc.
- 48 Zadruhé má Komise za to, že není namístě zmírnit podmínku „bezprostředního dotčení“ v tom smyslu, aby bylo požadováno, aby byl žalobce aktem, jehož zrušení se domáhá, dotčen pouze materiálně. Podle Komise je tedy třeba vycházet z ustálené judikatury, podle které je požadováno, aby napadený unijní akt vyvolával účinky na právní postavení žalobce. Komise je toho názoru, že aby bylo možné mít za to, že sporné nařízení vyvolává účinky na právní postavení žalobkyň v prvním stupni, musí jim být přiznáno hmotné právo ve formě subjektivního práva na uložení antidumpingových cel v určité výši. Komise má v tomto ohledu za to, že napadený rozsudek je stížen vadou spočívající v rozporuplném odůvodnění, jelikož Tribunál v bodě 63 napadeného rozsudku uznal, že žalobkyně v prvním stupni nemají subjektivní právo na uložení antidumpingových cel v určité výši, a současně přípustnost meritorních důvodů založil na zjištění uvedeném v bodě 59 daného rozsudku, že žalobkyně v prvním stupni se domáhaly toho, aby Komise a Rada přijaly odpovídající opatření k vyrovnání účinku dumpingu, který jim způsobuje újmu.
- 49 Podle Komise může být toto zjištění vykládáno dvojím způsobem. Na jedné straně mohl Tribunál předpokládat, že žalobkyně v prvním stupni mají hmotné právo na dosažení určitého výsledku šetření ve formě určité úrovně celní ochrany, i když článek 21 základního nařízení takové právo nezavádí.
- 50 Na druhé straně může být toto zjištění vykládáno tak, že z něj plyne, že Tribunál předpokládal, že žalobkyně v prvním stupni mají širší hmotné právo na správné použití ustanovení základního nařízení, a to nejenom z procesního, ale i z meritorního hlediska, pokud je možné mít za to, že jejich vlastní zájmy byly dotčeny. Podle Komise však neexistuje žádný důvod přiznat odvětví výroby kyseliny vinné v Unii takové hmotné právo na správné použití základního nařízení, aby mohlo hájit své zájmy, jelikož toto nařízení nezaručuje konkrétní kategorii subjektů na trhu právo na dosažení daného výsledku.

- 51 Na třetím a posledním místě má Komise za to, že se Tribunál dopustil v bodě 59 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žalobkyně v prvním stupni jsou sporným nařízením bezprostředně dotčeny z důvodu, že opatření přijatá po ukončení částečného prozatímního přezkumu měla kompenzovat „újmu, která vzniká žalobkyním jakožto konkurenčním výrobcům působícím na stejném trhu“, ačkoli sporné nařízení neobsahuje žádný závěr ohledně újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Závěry týkající se této újmy totiž podle jejího názoru nejsou uvedeny ve sporném nařízení, ale v nařízení č. 349/2012, které nebylo v rámci projednávaného sporu zkoumáno. Podle Komise přitom otázka, zda se sporné nařízení bezprostředně dotýkalo právního postavení žalobkyň v prvním stupni, měla být zkoumána z hlediska právních účinků samotného sporného nařízení, a nikoli dřívějších aktů souvisejících s tímto nařízením. Pokud by bylo rozhodnuto jinak, byla by vytvořena „domněnka bezprostředního dotčení“ pro všechny právní akty, které spolu souvisí, i když takovou domněnku Smlouva o FEU nestanoví.
- 52 Rada a společnost Changmao Biochemical Engineering souhlasí s argumentací Komise. Rada mimoto uvádí, že nařízení, kterým se ukládají antidumpingová cla vůči vyvážejícím výrobcům usazeným mimo Unii, nemůže zakládat právní účinky vůči výrobcům v Unii, neboť tito výrobci neplatí antidumpingová cla.
- 53 Distillerie Bonollo a další mají za to, že první část tohoto důvodu je neopodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 54 Je třeba připomenout, že přípustnost žaloby podané fyzickou nebo právnickou osobou proti aktu, který jí není určen, na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU je podmíněna tím, že jí bude přiznána aktivní legitimace, která bude dána ve dvou případech. Zaprvé může být taková žaloba podána za podmínky, že se tento akt dané osoby bezprostředně a osobně dotýká. Zadruhé může taková osoba podat žalobu proti nařizovacímu aktu, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření, pokud se jí bezprostředně dotýká (rozsudek ze dne 18. října 2018, *Internacional de Productos Metálicos v. Komise*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, bod 32 a citovaná judikatura).
- 55 Podmínky přípustnosti stanovené v tomto ustanovení musí být vykládány ve světle základního práva na účinnou soudní ochranu, jak je uvedeno v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, avšak nesmí vést k vyloučení těchto podmínek výslovně stanovených ve Smlouvě o FEU (rozsudek ze dne 28. dubna 2015, *T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 44 a citovaná judikatura).
- 56 Tribunál nejprve v bodech 47 až 93 napadeného rozsudku zkoumal, zda jsou žalobkyně v prvním stupni v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU aktivně legitimovány k podání žaloby proti spornému nařízení, a poté měl v bodě 94 uvedeného rozsudku za to, že žalobkyně v prvním stupni jsou bezprostředně a osobně dotčeny tímto nařízením.
- 57 V prvním důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Komise v podstatě tvrdí, že Tribunál měl neprávem za to, že žaloba podaná žalobkyněmi v prvním stupni je přípustná, ačkoli tyto účastnice řízení nebyly podle jejího názoru uvedeným nařízením bezprostředně dotčeny.
- 58 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury podmínka, podle které musí být fyzická nebo právnická osoba bezprostředně dotčena opatřením, které je předmětem žaloby, vyžaduje splnění dvou kumulativních kritérií, tedy zaprvé aby napadené opatření bezprostředně zakládalo účinky na právní postavení této osoby a zadruhé aby adresátům pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou volnost uvážení, neboť toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž je třeba použít další zprostředkující předpisy (rozsudek ze dne 5. listopadu 2019, *ECB a další v. Trasta Komerčbanka a další*, C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 103 a citovaná judikatura).

- 59 V projednávané věci, jak vyplývá z bodu 50 napadeného rozsudku, nemají členské státy pověřené prováděním sporného nařízení žádnou posuzovací pravomoc ohledně sazby antidumpingového cla stanovené v tomto nařízení a uplatnění této sazby na dotčené výrobky. Tribunál tak měl právem za to, že druhé kritérium je splněno.
- 60 Při přezkumu prvního kritéria Tribunál v bodech 55 až 58 napadeného rozsudku připomněl relevantní judikaturu Soudního dvora, zejména rozsudek ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise* (264/82, EU:C:1985:119), který se týkal situace srovnatelné se situací v projednávané věci a ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že žalobce dotčený v dané věci, a sice evropský výrobce, který měl za to, že antidumpingová cla uložená jeho konkurentům nejsou dostatečně vysoká, je bezprostředně dotčen nařízením, jehož zrušení se domáhá. V bodě 59 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že „[sporné] nařízení ukončuje řízení o částečném prozatímním přezkumu zahájené na návrh [žalobkyň v prvním stupni], přičemž mění sazbu platných antidumpingových cel na dovozy uskutečněné dvěma čínskými vyvážejícími výrobci. Podáním žádosti o částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení se totiž [žalobkyně v prvním stupni] domáhaly toho, aby Komise a Rada přijaly odpovídající opatření k vyrovnání účinku dumpingu, který je příčinou újmy, jež [žalobkyním v prvním stupni] vzniká. Jelikož [žalobkyně v prvním stupni] iniciovaly řízení o částečném prozatímním přezkumu a jelikož byla opatření přijatá po ukončení tohoto řízení určena k vyrovnání účinku dumpingu, který je příčinou újmy, která vzniká [žalobkyním v prvním stupni] jakožto konkurenčním výrobcům působícím na stejném trhu, jsou [sporným] nařízením bezprostředně dotčeny“.
- 61 Pokud jde o posouzení újmy uplatňované žalobkyněmi v prvním stupni, Tribunál upřesnil, že prováděcí nařízení č. 349/2012 uvádí snížení podílů výrobců v Unii na trhu o více než 7 bodů mezi roky 2007 a 2010, jakož i snížení míry zaměstnanosti o 28 % během téhož období. Tribunál kromě toho konstatoval, že z bodů 62 a 80 odůvodnění tohoto prováděcího nařízení jasně vyplývá, že objem dovozu dotčených výrobků pocházejících od dvou čínských vyvážejících výrobců, na které se vztahují antidumpingová opatření, do Unie dosáhl v roce 2010 podílu na trhu ve výši více než 12 % a že výrobní odvětví Unie zůstává zranitelné vůči poškozujícímu účinku dumpingu. Tribunál konečně poté, co zdůraznil, že sama Rada připustila, že sporné nařízení nezpochybně zjištění uvedená v prováděcím nařízení č. 349/2012, která se týkají existence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a existence příčinné souvislosti mezi dovozy z Číny, včetně dovozů od obou dotčených čínských vyvážejících výrobců, a uvedenou újmou, dospěl k závěru, že nelze popřít, že žalobkyně v prvním stupni utrpěly vážné negativní důsledky dumpingových praktik, které mělo sporné nařízení za cíl vyloučit.
- 62 Otázka přípustnosti žaloby, kterou vznesla Komise v rámci první části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, musí být zkoumána ve světle systému zavedeného základním nařízením a povahy antidumpingových opatření stanovených tímto nařízením, a to s ohledem na ustanovení čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 63 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že nařízení ukládající antidumpingové clo na určitý výrobek sice mají ze své povahy a působnosti normativní charakter, neboť se vztahují na všechny dotčené hospodářské subjekty, avšak není vyloučeno, že by se mohla bezprostředně a osobně dotýkat některého z těchto subjektů, a to zejména za určitých podmínek výrobců uvedeného výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. září 2003, *Eurocoton a další v. Rada*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 73 a citovaná judikatura). V tomto ohledu je třeba zkoumat zejména úlohu žalujícího výrobce v rámci antidumpingového řízení a jeho postavení na trhu, kterého se týká napadená právní úprava (rozsudek ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:C:1985:119, bod 12).
- 64 Soudní dvůr kromě toho rozhodl, že taková nařízení se rovněž mohou bezprostředně a osobně dotýkat mimo jiné těch výrobních podniků, které mohou prokázat, že byly identifikovány v aktech Komise nebo Rady nebo dotčeny přípravnými šetřeními (rozsudek ze dne 15. února 2001, *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, bod 21 a citovaná judikatura).

- 65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že výše antidumpingového cla musí být vypočítána s ohledem na závěry, k nimž Komise nebo Rada dospěly po přezkumu týkajícím se zjišťování újmy ve smyslu čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení. Toto zjištění je podpořeno, jak již Soudní dvůr rozhodl, zněním čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení v rozsahu, v němž ve své první větě uvádí „dumping a jím způsoben[ou] újm[u]“ (rozsudek ze dne 27. března 2019, *Canadian Solar Emea a další v. Rada*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, body 169 a 170).
- 66 Pro účely stanovení antidumpingového cla tak Komise na základě posledního ustanovení uvedeného v předchozím bodě určuje nejen dumpingové rozpětí, ale i rozpětí újmy, které se vypočítává na základě částky antidumpingového cla, které může odstranit újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Tento výpočet umožňuje uložit antidumpingové clo nikoli na základě dumpingového rozpětí, ale na základě rozpětí újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je-li toto rozpětí nižší než dumpingové rozpětí – v souladu s pravidlem nižšího cla, na které odkazuje rovněž generální advokát v bodě 93 svého stanoviska.
- 67 Pokud byla výše antidumpingového cla stanovena, je třeba, jak uvedl generální advokát v bodě 98 svého stanoviska, rovněž posoudit, zda je uložení tohoto cla odůvodněno s ohledem na zájem Unie. Článek 9 odst. 4 základního nařízení totiž stanoví, že pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, je uloženo konečné antidumpingové clo (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. září 2003, *Eurocoton a další v. Rada*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 90).
- 68 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 21 odst. 1 uvedeného nařízení ukládá unijním orgánům příslušným určit, zda je v zájmu Unie přijmout či prodloužit antidumpingová opatření, aby posoudily všechny zájmy jako celek, včetně zájmů vnitrostátního průmyslu, jakož i zájmů uživatelů a spotřebitelů, a aby při tom přihlížely zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Takové určení může nastat, pouze pokud všechny dotčené osoby měly možnost se vyjádřit v souladu s odstavcem 2 uvedeného článku (rozsudek ze dne 15. června 2017, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 42).
- 69 Soudní dvůr navíc v bodech 25 a 31 rozsudku ze dne 4. října 1983, *Fediol v. Komise* (191/82, EU:C:1983:259), rozhodl, že nařízení týkající se ochrany proti dumpingovým praktikám a udělování dotací, které je dotčeno ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, uznává existenci oprávněného zájmu výrobců v Unii na uložení antidumpingových opatření a v jejich prospěch stanoví určitá konkrétní procesní práva. Jsou-li tedy uvedení výrobci poškozeni dumpingovými praktikami ze strany zemí, které nejsou členy Unie, mají oprávněný zájem na přijetí obranných opatření Unie, a musí jím být tudíž přiznáno právo na podání žaloby na základě právního postavení, které jim přiznává toto nařízení.
- 70 Z judikatury mimoto vyplývá, že v rámci sporu týkajícího se platnosti takového nařízení o uložení antidumpingového cla, jako je sporné nařízení, Soudní dvůr již uvedl, že je třeba mít za to, že zájem na vyřešení sporu mají v zásadě nejenom podniky, kterým bylo uloženo konkrétní antidumpingové clo, a podniky, které dovážejí výrobek dotčený uvedeným nařízením a musí z tohoto titulu platit konkrétní antidumpingové clo, ale i podniky, které Komise považovala za součást výrobního odvětví Unie zohledněného v nařízení ukládajícím konečná antidumpingová cla a které se aktivně podílely na správním řízení, které vedlo k přijetí tohoto nařízení. Jelikož je totiž takové nařízení přijato po zjištění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba mít za to, že tyto podniky mohou být dotčeny případným zrušením dotčeného nařízení [obdobně viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. října 2016, *Komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*, C-301/16 P, nezveřejněné, EU:C:2016:796, body 12 a 13].
- 71 V projednávané věci je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 63 tohoto rozsudku zohlednit zaprvé skutečnost, že žalobkyně v prvním stupni hrály významnou úlohu ve všech fázích správního řízení, které vedlo k přijetí sporného nařízení. Jak vyplývá z bodů 13 až 24 tohoto rozsudku,

tyto účastnice řízení podaly jak původní podnět Komisi, ve kterém oznámily dumpingové praktiky v odvětví kyseliny vinné, tak žádosti o přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření použitelných na dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny a o částečný prozatímní přezkum týkající se společností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory, které vedly k přijetí nařízení č. 349/2012 a sporného nařízení. Jak bylo mimoto uvedeno v bodech 22 a 23 tohoto rozsudku, v rámci šetření, která Komise zahájila na základě těchto žádostí o přezkum, byla vyslechnuta písemná i ústní vyjádření uvedených účastnic řízení jakožto výrobců v Unii a Komise jim poskytla vysvětlení ohledně jejich žádosti o objasnění výpočtu běžné hodnoty.

- 72 V tomto kontextu, pokud jde o postavení žalobkyní v prvním stupni na trhu dotčeném sporným nařízením, jak vyplývá z bodu 87 napadeného rozsudku, jsou tyto žalobkyně v prvním stupni reprezentativními zástupci výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Patří mezi ně mimoto hlavní výrobce kyseliny vinné v Unii, a sice společnost Distillerie Mazzari. Je tak třeba uvést, že tytéž účastnice řízení byly dotčeny přípravnými šetřeními ve smyslu judikatury citované v bodě 63 tohoto rozsudku, a to z důvodu jejich významného přínosu v rámci správního řízení, které vedlo k přijetí sporného nařízení.
- 73 Zadruhé z bodu 2 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že žalobkyně v prvním stupni jsou v tomto nařízení označeny jmenovitě jakožto výrobci Unie, kteří podali žádosti o prozatímní přezkum. Většina z nich byla kromě toho takto označena od samého počátku řízení, jak vyplývá z bodů 1 a 8 odůvodnění nařízení č. 1259/2005. Mimoto je třeba konstatovat, že tyto účastnice řízení byly kvalifikovány, jak vyplývá z nadpisu bodu 1.2, jako „strany dotčené řízením“ nebo „zúčastněné strany“. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 5 základního nařízení mohou být takové účastnice řízení na základě žádosti vyslechnuty pod podmínkou, že prokážou, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčení, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody. Vzhledem k tomu, že – jak bylo zdůrazněno v bodě 71 tohoto rozsudku – žalobkyně v prvním stupni byly v projednávané věci vyslechnuty během správního řízení, které vedlo k přijetí sporného nařízení, byly považovány za strany, které mohou být dotčeny výsledkem řízení.
- 74 Zatřetí je třeba uvést, že tytéž účastnice řízení byly dotčeny přípravnými šetřeními ve smyslu judikatury citované v bodě 64 tohoto rozsudku rovněž z toho důvodu, že antidumpingové clo uložené tímto nařízením bylo určeno s ohledem na jejich konkrétní postavení na trhu, na který se vztahuje toto nařízení, a újmu, kterou utrpěly v důsledku dumpingových praktik, které mělo sporné nařízení odstranit.
- 75 Jak totiž vyplývá z bodů 53 až 82 odůvodnění nařízení č. 1259/2005, jejichž závěry byly potvrzeny v bodě 27 odůvodnění nařízení č. 130/2006, po posouzení dopadu dumpingových dovozů na výrobní odvětví Unie byl učiněn závěr, že uvedenému výrobnímu odvětví byla způsobena podstatná újma ve smyslu článku 3 základního nařízení. Komise měla dále v bodech 115 až 118 odůvodnění nařízení č. 1259/2005 za to, že je třeba uložit prozatímní opatření, aby se zabránilo další újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie dotčenými dumpingovými dovozy, a že tato opatření musí být uložena na takové úrovni, která je dostatečná k odstranění vlivu dumpingu způsobujícího újmu. Tyto úvahy byly potvrzeny Radou v bodě 39 nařízení č. 130/2006.
- 76 Vzhledem k tomu, že dotčené antidumpingové clo bylo stanoveno na základě rozpětí újmy, kterou dumpingové dovozy způsobily výrobnímu odvětví Unie, jehož reprezentativními zástupci byly žalobkyně v prvním stupni, a že tyto účastnice řízení byly vystaveny vážným negativním účinkům dumpingových praktik, které mělo sporné nařízení odstranit, je třeba mít za to, že uvedené účastnice řízení měly oprávněný zájem ve smyslu judikatury citované v bodě 69 tohoto rozsudku na přijetí obranných opatření Unie, a tedy jim mělo být přiznáno právo na podání žaloby na základě právního postavení, které jim přiznává základní nařízení.

- 77 Tribunál se tudíž nedopustil pochybení, když měl v bodech 49 až 59 napadeného rozsudku za to, že jelikož žalobkyně v prvním stupni iniciovaly řízení o částečném prozatímním přezkumu a jelikož byla opatření přijatá po ukončení tohoto řízení určena k vyrovnání účinku dumpingu, který je příčinou újmy, která vznikla žalobkyním v prvním stupni jakožto konkurenčním výrobcům Unie působícím na stejném trhu jako oba čínští vyvážející výrobci, na které se vztahuje sporné nařízení, vyvolávalo toto nařízení bezprostředně účinky na jejich právní postavení.
- 78 Toto posouzení nemůže být zpochybněno argumenty uplatněnými Komisí a Radou, jak byly uvedeny v bodech 47 až 52 tohoto rozsudku.
- 79 Zprv, pokud jde o argument, který Komise vyvozuje z toho, že Tribunál vycházel ze zásady účinné soudní ochrany při rozšíření podmínky týkající se „bezprostředního dotčení“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, postačí konstatovat, že Tribunál na tuto zásadu v bodě 93 napadeného rozsudku odkázal pouze pro úplnost.
- 80 V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora přitom argumenty směřující proti odůvodnění napadeného rozsudku, které je uvedeno pouze pro úplnost, nemohou – i kdyby byly opodstatněné – vést ke zrušení daného rozsudku (rozsudek ze dne 19. dubna 2007, OHIM v. Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, bod 56).
- 81 Z toho plyne, že tento první argument musí být odmítnut jako irelevantní.
- 82 Zadruhé, pokud jde o argument Komise, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žalobkyně v prvním stupni jsou bezprostředně dotčeny sporným nařízením jen z toho důvodu, že toto nařízení vyvolává účinky na jejich materiální situaci, je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodech 71 až 77 tohoto rozsudku, uvedené nařízení se dotýká těchto účastnic řízení nejenom z důvodu jejich materiální situace, ale i z důvodu jejich právního postavení v rámci řízení, které vedlo k přijetí sporného nařízení.
- 83 Tento argument je tedy třeba odmítnout jako neopodstatněný.
- 84 Kromě toho s ohledem na skutečnost, že v projednávané věci bylo kritérium „bezprostředního dotčení“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU posuzováno ve světle systému zavedeného základním nařízením a povahy antidumpingových opatření, které toto nařízení stanoví, jak vyplývá z bodů 62 až 77 tohoto rozsudku, argumentace Komise týkající se případného uplatnění přístupu, který Soudní dvůr zaujal ohledně tohoto kritéria v rozsudku ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), přijatém v oblasti státních podpor, v oblasti antidumpingu je každopádně irelevantní.
- 85 Dále je třeba uvést, že jelikož bylo prokázáno, jak vyplývá z bodů 71 až 77 a 82 tohoto rozsudku, že se sporné nařízení dotýká právního postavení žalobkyň v prvním stupni, je třeba jako irelevantní odmítnout rovněž jak argumentaci Komise týkající se údajné nezbytnosti, aby toto nařízení přiznávalo těmto účastnicím řízení hmotné právo ve formě subjektivního práva na uložení antidumpingových cel v určité výši, tak argument Rady, že uvedené nařízení nemůže vyvolávat účinky na právní postavení uvedených účastnic řízení, jelikož tyto neplatí antidumpingové clo z dotčeného výrobku.
- 86 Zatřetí má Komise nesprávně za to, že újma způsobená žalobkyním v prvním stupni nebyla posouzena ve sporném nařízením, ale v nařízením č. 349/2012, které nebylo v rámci projednávaného sporu zkoumáno. Postačuje totiž konstatovat, že z bodů 86 až 89 napadeného rozsudku vyplývá, že Rada na jednání před Tribunálem připustila, že sporné nařízení, které bylo přijato dva měsíce po nařízením č. 349/2012, nezpochybnuje zjištění učiněná v tomto nařízením, která se týkají existence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie i příčinné souvislosti mezi dovozy z Číny, včetně dovozů od dvou dotčených čínských vyvážejících výrobců, a uvedenou újmou.

- 87 Tento argument Komise musí být proto odmítnut jako neopodstatněný.
- 88 S ohledem na výše uvedené je třeba první část prvního důvodu, který Komise uplatnila ve vedlejším kasačním opravném prostředku, zamítnout jako částečně irelevantní a částečně neopodstatněnou.

K druhé části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, jež vychází z návrhu Komise, aby byl pátý žalobní důvod procesní povahy, který byl uplatněn před Tribunálem, zamítnut jako neopodstatněný

– Argumentace účastnic řízení

- 89 V rámci druhé části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Komise, podporovaná Radou a společností Changmao Biochemical Engineering, v podstatě tvrdí, že za předpokladu, že by se Soudní dvůr rozhodl vyhovět první části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku a zrušit na tomto základě napadený rozsudek, bylo by třeba zamítnout jako neopodstatněný pátý žalobní důvod, který žalobkyně v prvním stupni uplatnily před Tribunálem a který vychází z porušení práva na obhajobu a z nedostatku odůvodnění.
- 90 Distillerie Bonollo a další zpochybňují přípustnost návrhu Komise, aby byl pátý žalobní důvod uplatněný před Tribunálem zamítnut jako neopodstatněný.

– Závěry Soudního dvora

- 91 V tomto ohledu postačí konstatovat, že jak bylo zdůrazněno v bodě 89 tohoto rozsudku, Komise tuto druhou část prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku uplatnila pouze podpůrně pro případ, že by se Soudní dvůr rozhodl vyhovět první části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku a zrušit na tomto základě napadený rozsudek.
- 92 Vzhledem k tomu, že – jak vyplývá z bodu 88 tohoto rozsudku – první části projednávaného důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, druhá část tohoto důvodu musí být každopádně zamítnuta jako irelevantní.

K druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 93 V rámci druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, uplatněného podpůrně pro případ, že by se Soudní dvůr rozhodl nezrušit napadený rozsudek, Komise, podporovaná Radou a společností Changmao Biochemical Engineering, tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v druhém bodě výroku uvedeného rozsudku rozhodl o zachování účinků sporného nařízení až do doby, kdy nejenom Komise, ale i Rada přijmou opatření, která vyplývají z daného rozsudku. Komise tvrdí, že Tribunál tím, že v daném bodě svěřil Radě pravomoc přijmout antidumpingová opatření, porušil nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. ledna 2014 č. 37/2014 (Úř. věst. 2014, L 18, s. 1), které v této oblasti přiznává výlučnou pravomoc Komisi, včetně případů, kdy se antidumpingová opatření týkala cel původně přijatých Radou před vstupem tohoto nařízení v platnost a byla opětovně uložena po opětovném zahájení šetření na základě rozsudku unijních soudů, kterým byla tato cla zrušena.
- 94 Distillerie Bonollo a další s touto argumentací nesouhlasí. Uvádí, že nařízení č. 37/2014 sice vedlo k přenesení pravomoci na Komisi, pokud jde o přijetí konečných antidumpingových opatření, avšak ke dni podání návrhu na zahájení řízení v této věci, tedy ke dni 28. září 2012, měla tuto pravomoc Rada,

kteřá byla ostatně „původním architektem“ sporného nařízení. Distillerie Bonollo a další v tomto ohledu připomínají, že podle článku 266 SFEU přísluší orgánu, jehož akt byl napaden, přijmout opatření vyplývající z rozsudků unijních soudů, a upřesňují, že tomu tak již nemůže být v projednávané věci. Mají tedy za to, že Tribunál se v bodě 2 výroku napadeného rozsudku ve skutečnosti snažil vyřešit tuto otázku přenesení pravomocí. Uvedený bod by měl být mimoto vykládán v tom smyslu, že Komise každopádně není zproštěna povinností, které jí v tomto ohledu přísluší.

Závěry Soudního dvora

- 95 Je třeba uvést, že jak konstatuje generální advokát v bodě 127 svého stanoviska, článek 1 nařízení č. 37/2014 mění čl. 9 odst. 4 základního nařízení v tom smyslu, že konečná antidumpingová cla, která byla předtím ukládána Radou, jsou nyní ukládána Komisí.
- 96 Ačkoli před změnou, ke které došlo vstupem nařízení č. 37/2014 v platnost, přiznával čl. 9 odst. 4 základního nařízení Radě pravomoc ukládat antidumpingová cla, toto ustanovení základního nařízení, jak bylo změněno nařízením č. 37/2014 a poté převzato v nařízení 2016/1036 (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21), stanoví, že pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, uloží Komise konečné antidumpingové clo.
- 97 V tomto ohledu již Soudní dvůr v podstatě rozhodl, že uvedené ustanovení v pozměněném znění, ve spojení s čl. 14 odst. 1 základního nařízení, představuje právní základ opravňující Komisi nejenom k uložení antidumpingových cel prostřednictvím nařízení, ale i k opětovnému uložení takových cel po vyhlášení rozsudku zrušujícího nařízení ukládající antidumpingová cla (rozsudek ze dne 19. června 2019, C & J Clark International, C-612/16, nezveřejněný, EU:C:2019:508, body 42 a 43 a citovaná judikatura).
- 98 Jak v projednávané věci uvedl generální advokát v bodě 128 svého stanoviska, opatření, která vyplývají z napadeného rozsudku, mohou být přijata pouze po dni vyhlášení uvedeného rozsudku, tedy po 3. květnu 2018. Vzhledem k tomu, že tato opatření mohou být přijata až po vstupu nařízení 2016/1036 v platnost, tedy po 20. červenci 2016, musí být založena na čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení, ve spojení s jeho čl. 14 odst. 1. Z toho plyne, že pouze Komise má pravomoc přijmout tato opatření.
- 99 V důsledku toho je třeba mít za to, že se Tribunál tím, že v bodě 2 výroku napadeného rozsudku rozhodl, že nejenom Komisi, ale i Radě přísluší přijmout opatření, která vyplývají z daného rozsudku, dopustil nesprávného právního posouzení.
- 100 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentací Distillerie Bonollo a dalších, která vychází z povinností, které má Rada jakožto orgán, který vydal sporné nařízení, na základě článku 266 SFEU.
- 101 Je pravda, že na základě tohoto ustanovení je unijní orgán, jehož akt byl Soudním dvorem nebo Tribunálem zrušen, povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku, kterým byl tento akt zrušen (rozsudek ze dne 14. června 2016, Komise v. McBride a další, C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 35, a rozsudek ze dne 19. června 2019, C & J Clark International, C-612/16, nezveřejněný, EU:C:2019:508, bod 37).
- 102 Nicméně před přijetím takových opatření orgánem, jehož akt byl zrušen, vyvstává otázka pravomoci tohoto orgánu, neboť unijní orgány mohou jednat pouze v mezích jim svěřených pravomocí (rozsudek ze dne 14. června 2016, Komise v. McBride a další, C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 36). Zásady institucionální rovnováhy a svěřených pravomocí, jak jsou zakotveny v čl. 13 odst. 2 SEU, totiž vyžadují, aby každý orgán jednal v mezích působnosti svěřené mu Smlouvami a v souladu s postupy, podmínkami a cíli v nich stanovenými (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. července 2016, Rada v. Komise, C-660/13, EU:C:2016:616, body 31 a 32 a citovaná judikatura).

- 103 I když tedy článek 266 SFEU ukládá dotyčným orgánům povinnost jednat, není zdrojem pravomoci tohoto orgánu a ani mu neumožňuje se opírat o právní základ, který byl v mezidobí zrušen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2019, C & J Clark International, C-612/16, nezveřejněný, EU:C:2019:508, bod 39 a citovaná judikatura). Podle judikatury mimoto platí, že ustanovení, které je právním základem aktu a opravňuje unijní orgán k přijetí dotčeného aktu, musí být platné v okamžiku přijetí uvedeného aktu a že procesněprávní normy jsou obecně považovány za použitelné v okamžiku, kdy vstoupí v platnost (rozsudek ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 88 a citovaná judikatura).
- 104 Za těchto podmínek je třeba vyhovět druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku v rozsahu, v němž se týká nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil v bodě 2 výroku a které vychází z toho, že Rada má povinnost přijmout opatření, která vyplývají z napadeného rozsudku. Je tedy třeba zrušit bod 2 výroku napadeného rozsudku v rozsahu, v němž Tribunál Radě uložil, aby přijala opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku, a ve zbývajících částech vedlejší kasační opravný prostředek zamítnout.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

- 105 V rámci svého kasačního opravného prostředku společnost Changmao Biochemical Engineering uplatňuje jediný důvod, který se týká bodů 130, 133, 134, 136, 137 a 139 až 141 napadeného rozsudku a ve kterém Tribunálu vytýká, že se dopustil několika nesprávných právních posouzení v rámci analýzy prvního žalobního důvodu, který před ním uplatnily žalobkyně v prvním stupni.
- 106 Rada namítá nepřipustnost kasačního opravného prostředku z důvodu, že napadený rozsudek se společností Changmao Biochemical Engineering přímo netýká ve smyslu čl. 56 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie.
- 107 Komise, jakož i Distillerie Bonollo a další primárně podporují argumentaci Rady.

K přípustnosti hlavního kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 108 Rada tvrdí, že napadený rozsudek se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) netýká přímo, jelikož sporné nařízení již bylo v rozsahu, v němž se jí týkalo, zrušeno rozsudkem ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372). Navrhovatelka tak není na základě podmínek stanovených v čl. 56 druhém pododstavci statutu Soudního dvora Evropské unie oprávněna podat tento kasační opravný prostředek.
- 109 Zaprvé Rada uvádí, že daný rozsudek nabyl právní moci před vyhlášením napadeného rozsudku. Tvrdí, že zrušení sporného nařízení rozsudkem ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), ve vztahu ke společnosti Changmao Biochemical Engineering navrátilo posledně uvedenou do situace, ve které se nacházela před přijetím tohoto nařízení, a sice do situace upravené nařízením č. 349/2012. Z tohoto důvodu je třeba mít za to, že zrušení sporného nařízení Tribunálem v napadeném rozsudku a zachování jeho účinků ve vztahu ke společnosti Ninghai Organic Chemical Factory nemůže vyvolávat právní účinky na právní postavení společnosti Changmao Biochemical Engineering.
- 110 Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný právní vztah mezi navrhovatelkou a společností Ninghai Organic Chemical Factory, povinnost příslušných orgánů přijmout opatření nezbytná k vyhovění napadenému rozsudku, kterou jim ukládá článek 266 SFEU, se týká pouze výrobků posledně uvedeného podniku.

- 111 Rada má kromě toho za to, že postavení společnosti Changmao Biochemical Engineering jako vedlejší účastnice řízení v prvním stupni jí nepřiznává aktivní legitimaci k podání projednávaného kasačního opravného prostředku.
- 112 Zadruhé je Rada toho názoru, že společnost Changmao Biochemical Engineering zaměňuje právní účinky rozsudku ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), s právními účinky napadeného rozsudku. Na rozdíl od argumentace této společnosti, podle které bod 2 výroku napadeného rozsudku fakticky Komisi nařizuje zvýšit úroveň antidumpingových cel použitelnou na její výrobky způsobem uvedeným v bodech 55 až 57 odůvodnění nařízení 2018/921, totiž úroveň těchto cel může být ve vztahu k dovozům výrobků společnosti Changmao Biochemical Engineering změněna pouze v návaznosti na řízení zahájené Komisí oznámením ze dne 7. září 2017. Z bodu 58 odůvodnění nařízení 2018/921 mimoto nevyplývá, že společnost Changmao Biochemical Engineering je napadeným rozsudkem bezprostředně dotčena, takže daný rozsudek nemůže být vykládán v tom smyslu, že jí přiznává aktivní legitimaci v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku.
- 113 Zatřetí Rada tvrdí, že společnost Changmao Biochemical Engineering nemá žádný právní zájem na podání kasačního opravného prostředku proti napadenému rozsudku, neboť zrušení daného rozsudku by jí nepřineslo žádný prospěch.
- 114 Začtvrté je Rada toho názoru, že přípustnost projednávaného kasačního opravného prostředku neomezuje právo společnosti Changmao Biochemical Engineering na zákonného soudce ve vztahu k aktům, které se jí bezprostředně dotýkají. Pokud by totiž tato společnost nebyla spokojena s výsledkem šetření týkajícího se jejích výrobků, které následovalo po opětovném zahájení dumpingového řízení Komisí, mohla by podat k Tribunálu žalobu proti rozhodnutí Komise, kterým bylo nařízení toto opětovné zahájení, tedy rozhodnutí, které Komise bude muset přijmout v návaznosti na oznámení ze dne 7. září 2017.
- 115 Komise a Distillerie Bonollo a další tuto argumentaci podporují.
- 116 Komise rovněž připomíná, že generální advokátka Kokott v bodech 52 a 57 svého stanoviska ve spojených věcech Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce (C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2014:2439), uvedla, že „[ú]častník řízení podávající kasační opravný prostředek, resp. účastník řízení podávající vedlejší kasační opravný prostředek, je ve smyslu čl. 56 odst. 2 druhé věty statutu [Soudního dvora Evropské unie] přímo dotčen, pokud napadený rozsudek vyvolal nepříznivou změnu jeho právního postavení nebo jeho hospodářského nebo nehmotného zájmu, [a že tento] rozsudek tedy musí pro něj představovat materiální nevýhodu“. Komise má nicméně za to, že vzhledem k tomu, že sporné nařízení bylo rozsudkem ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), zrušeno v rozsahu, v němž se vztahovalo na účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek, napadený rozsudek, kterým Tribunál ruší toto nařízení, mění v projednávané věci pouze právní postavení společnosti Ninghai Organic Chemical Factory a nemá žádný vliv na právní postavení společnosti Changmao Biochemical Engineering.
- 117 Komise mimoto upřesňuje, že rozhodnutí, které vyplývá z oznámení ze dne 7. září 2017, a sice opětovně zahájit antidumpingové šetření stran dovozů kyseliny vinné pocházející z Číny, které vedly k přijetí sporného nařízení, v rozsahu, v němž se vztahuje na společnost Changmao Biochemical Engineering, a pokračovat v šetření od bodu, kde k nesrovnalosti došlo, představovalo pouze přípravný akt a nemohlo být změněno právními účinky plynoucími z výroku a odůvodnění napadeného rozsudku, který byl kromě toho vyhlášen po přijetí tohoto přípravného aktu.
- 118 Distillerie Bonollo a další tvrdí, že společnost Changmao Biochemical Engineering svou argumentací mění podmínku přípustnosti kasačních opravných prostředků podaných jinými vedlejšími účastníky řízení než členskými státy nebo orgány Unie, která je stanovena v čl. 56 druhém pododstavci druhé

věť statutu Soudního dvora Evropské unie a vyžaduje, aby se jich „přímo týkalo“ rozhodnutí Tribunálu, jehož zrušení se domáhají, v tom smyslu, že tito účastníci řízení by mohli být oprávněni podat kasační opravný prostředek v případě, že rozhodnutí Tribunálu může vést k přijetí právního aktu, jehož účinky se dosud neprojevily, a kterým by tedy mohli být dotčeni pouze v budoucnu. Distillerie Bonollo a další mají za to, že navrhovatelka pouze preventivně odkazuje na samostatný a budoucí právní akt, a sice nové prováděcí nařízení, které by příslušné unijní orgány měly přijmout, aby splnily povinnosti vyplývající z napadeného rozsudku, a které by mohlo tyto orgány vést ke stanovení vyššího dumpingového rozpětí, pokud jde o kyselinu vinnou. Avšak ke dni podání kasačního opravného prostředku byla tato argumentace založena na čistě hypotetických úvahách.

- 119 Navrhovatelka zpochybňuje tyto argumenty v plném rozsahu. Společnost Changmao Biochemical Engineering tak za účelem prokázání, že se jí napadený rozsudek přímo týká ve smyslu čl. 56 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie, tvrdí, že orgány Unie budou muset na základě bodu 2 výroku uvedeného rozsudku přijmout antidumpingová opatření vycházející z jiné metody výpočtu hodnoty dotčených výrobků, než je metoda stanovená ve sporném nařízení. Metoda výpočtu „početně zjištěné“ hodnoty, použitá v tomto nařízení, tak bude nahrazena metodou týkající se „skutečné prodejní ceny na domácím trhu uplatňované výrobcí ve srovnatelné referenční zemi“, a sice v Argentině. V důsledku nového výpočtu dumpingového rozpětí, jak byl stanoven podle této poslední uvedené metody, budou na dovozy jejích výrobků do Unie uložena podstatně vyšší antidumpingová cla, než je antidumpingové clo ve výši 13,1 %, stanovené sporným nařízením, nebo ve výši 10,1 %, jak bylo stanoveno prováděcím nařízením č. 349/2012 a naposledy potvrzeno prováděcím nařízením 2018/921.
- 120 Podle společnosti Changmao Biochemical Engineering z těchto údajů jasně vyplývá, že bod 2 výroku napadeného rozsudku se jí přímo týká.
- 121 Navrhovatelka dodává, že každopádně splňuje rovněž kritéria přípustnosti uvedená v rozsudku ze dne 2. října 2003, *International Power a další v. NALOO* (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, EU:C:2003:534), ve kterém Soudní dvůr v podstatě uznal, že rozhodnutím Tribunálu jsou „bezprostředně dotčeni“ vedlejší účastníci řízení v prvním stupni, kteří mohou být vystaveni riziku podání žaloby na náhradu škody před vnitrostátními soudy z důvodu opatření přijatých Komisí k provedení tohoto rozhodnutí. Navrhovatelka uvádí, že takovému riziku je v projednávané věci vystavena.

Závěry Soudního dvora

- 122 Článek 56 druhý pododstavec druhá věta statutu Soudního dvora Evropské unie stanoví, že jiný vedlejší účastník řízení v prvním stupni než členský stát nebo orgán Unie může podat opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, pouze pokud se ho toto rozhodnutí „přímo týká“.
- 123 Jak v projednávané věci tvrdí Rada, Komise a Distillerie Bonollo a další, sporné nařízení bylo v rozsahu, v němž se vztahovalo na účastníci řízení podávající projednávaný kasační opravný prostředek, zrušeno rozsudkem ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada* (T-442/12, EU:T:2017:372), který nabyl právní moci. Účastnice řízení podávající projednávaný kasační opravný prostředek se tedy dostala do situace, ve které se nacházela před vstupem tohoto nařízení v platnost, a sice do situace upravené prováděcím nařízením č. 349/2012, které stanovilo antidumpingové clo ve výši 10,1 % pro výrobky společnosti Changmao Biochemical Engineering.
- 124 Vzhledem k tomu, že – jak Komise potvrdila na jednání před Soudním dvorem – přezkumné šetření, které zahájila na základě oznámení ze dne 7. září 2017, bylo přerušeno do doby vyhlášení rozsudku, který Soudní dvůr vydá v rámci tohoto řízení, přípustnost kasačního opravného prostředku závisí pouze na otázce, zda se napadený rozsudek přímo týká společnosti Changmao Biochemical Engineering ve smyslu čl. 56 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie.

- 125 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál v napadeném rozsudku zrušil sporné nařízení z důvodu, že kvůli tomu, že společností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory bylo odepráno nadále požívat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, běžná hodnota jejich výrobků nebyla při částečném prozatímním přezkumu určena „na základě prodejních cen na domácím trhu v Argentině“, jak tomu bylo v případě vyvážejících výrobců, kteří nepožívali statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, během původního šetření, ale byla „početně zjištěna“ „na základě výrobních nákladů v Argentině“. Tato změna metodiky vzhledem k výpočtu, který byl proveden v původním šetření ve vztahu k vyvážejícím výrobcům, kteří nepožívali status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, byla Tribunálem považována za porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení, jelikož nevycházela ze změny okolností. Tribunál kromě toho v bodě 134 napadeného rozsudku upřesnil, že i když ze sporného nařízení vyplývá, že volba takto použité metodiky byla způsobena rozdíly, zejména stran nákladů, mezi postupy výroby kyseliny vinné v Argentině a Číně, a sice mezi přírodním a syntetickým postupem, tyto rozdíly existovaly a byly známy již v době původního šetření.
- 126 Je třeba uvést, že tvrzení společnosti Changmao Biochemical Engineering, že běžná hodnota, jak byla vypočítána nikoli „na základě výrobních nákladů v Argentině“, ale na základě argentinských prodejních cen na domácím trhu, má za následek uložení podstatně vyššího cla, než je clo ve výši 13,1 % uložené sporným nařízením, nebylo žádným jiným účastníkem tohoto řízení zpochybněno. Stejně jako ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 2. října 2003, *International Power a další v. NALOO* (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, EU:C:2003:534, bod 52), na který odkazuje navrhovatelka, tedy existuje nebezpečí, že opatření přijatá Komisí přijatá ke splnění povinností vyplývajících z napadeného rozsudku budou nepřívznivá pro společnost Changmao Biochemical Engineering a že tato společnost bude vystavena riziku podání žaloby na zaplacení podstatně vyšších antidumpingových cel, než jaká jsou uložena sporným nařízením.
- 127 Jak kromě toho vyplývá z bodu 1 výroku napadeného rozsudku, sporné nařízení se zrušuje v plném rozsahu, a nikoli ve vztahu k určitému vyvážejícímu výrobcí.
- 128 Z toho plyne, že – jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 152 a 153 svého stanoviska – Komise bude muset za účelem splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku znovu vypočítat běžnou hodnotu na základě argentinských prodejních cen na domácím trhu nejen v případě společnosti Ninghai Organic Chemical Factory, ale i v případě společnosti Changmao Biochemical Engineering.
- 129 V důsledku toho je třeba mít za to, že společnosti Changmao Biochemical Engineering se napadený rozsudek přímo týká ve smyslu čl. 56 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie, a její žaloba tedy musí být prohlášena za přípustnou.
- 130 Argumenty Rady vycházející z oznámení ze dne 7. září 2017 nemají v tomto ohledu vliv na posouzení přípustnosti projednávaného kasačního opravného prostředku.
- 131 Totéž platí pro argumentaci Distillerie Bonollo a dalších, že společnosti Changmao Biochemical Engineering se přímo netýká napadený rozsudek, nýbrž opatření, která budou později přijata orgány Unie za účelem splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku. Tvrdí, že až po přijetí těchto opatření je možné mít za to, že se uvedený rozsudek navrhovatelky přímo týká ve smyslu čl. 56 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie.
- 132 V tomto ohledu stačí konstatovat, že – jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 162 svého stanoviska – vzhledem k tomu, že aktem zrušeným rozsudkem Tribunálu je nařízení, povinnost Komise přijmout opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku, vzniká až po ukončení řízení o projednávaném kasačním opravném prostředku.

- 133 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout námitku nepřijatelnosti vznesenou Radou a prohlásit projednávaný kasační opravný prostředek za přípustný.

K jedinému důvodu kasačního opravného prostředku

- 134 Jediný důvod kasačního opravného prostředku má tři části. V první části tohoto důvodu navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Rada změnila metodiku určení běžné hodnoty dotyčných výrobků v rozporu s čl. 11 odst. 9 základního nařízení. Druhá část uvedeného důvodu vychází z absence rozlišování mezi vyvážejícími výrobci, kteří spolupracovali, a vyvážejícími výrobci, kteří nespolečně spolupracovali. Konečně ve třetí části téhož důvodu navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek je stížen vadami spočívajícími v nesprávných posouzeních skutkového stavu, pokud jde o běžnou hodnotu v zemích bez tržního hospodářství.

K první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku, jež vychází z porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení

– Argumentace účastnic řízení

- 135 V první části svého jediného důvodu kasačního opravného prostředku společnost Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že Tribunál měl neprávem za to, že Rada v rozporu s čl. 11 odst. 9 základního nařízení použila při částečném přezkumu, který vedl k přijetí sporného nařízení, jinou metodu výpočtu běžné hodnoty, než jaká byla použita během původního šetření. Má za to, že v projednávané věci byla použita tatáž a jediná metoda. Rozdíl ve výsledku je podle jejího názoru způsoben konkrétními skutkovými okolnostmi projednávané věci, a zejména materiálními rozdíly ve výrobě kyseliny vinné v Argentině a Číně.
- 136 Skutečnost, že měl Tribunál za to, že použití početně zjištěné běžné hodnoty, a nikoli běžné hodnoty založené na skutečných prodejních cenách ve srovnatelné referenční zemi, odráží změnu metody zakázanou na základě čl. 11 odst. 9 základního nařízení, podle navrhovatelky mimoto nepřiměřeně omezuje diskreční pravomoc, kterou mají orgány Unie za účelem početního zjištění běžné hodnoty.
- 137 Navrhovatelka dodává, že i za předpokladu, že by k takové změně metody došlo, byla by odůvodněna podstatnou změnou okolností během částečného prozatímního přezkumu, která ovlivnila operace čínských vývozců a vedla k tomu, že tato účastnice řízení nemohla dále požívat statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, kterého se mohla dovolávat během původního šetření. Má za to, že Tribunál nesprávně kvalifikoval ztrátu tohoto statusu jako změnu okolností ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení. Rada přitom během přezkumného řízení použila běžnou hodnotu zjištěnou početně na základě výrobních nákladů ve srovnatelné referenční zemi z důvodu ztráty tohoto statusu.
- 138 Komise uvádí, že je třeba určit, zda čl. 11 odst. 9 základního nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že se uplatňuje restriktivním způsobem navrženým navrhovatelkou, a sice „podnik po podniku“, nebo extenzivním způsobem použitým Tribunálem v napadeném rozsudku, který v podstatě zahrnuje srovnání provedené „na základě jednotlivých šetření“.
- 139 Komise má za to, že je třeba použít výklad Tribunálu. Podle jejího názoru lze z celkového kontextu čl. 11 odst. 9 základního nařízení dovodit, že cílem tohoto ustanovení je zaručit právní jistotu všem podnikům dotčeným antidumpingovými opatřeními. Komise v důsledku toho uvádí, že dané ustanovení lze v rámci přezkumných řízení, jako je částečný prozatímní přezkum, který vedl k přijetí sporného nařízení, považovat za výraz obecné zásady rovného zacházení, která je nyní zakotvena v článku 20 Listiny základních práv Evropské unie. Úvahy Tribunálu v napadeném rozsudku jsou přitom v souladu s tímto výkladem.

- 140 Tato první část jediného důvodu kasačního opravného prostředku, jakož i kasační opravný prostředek v plném rozsahu musí být tedy zamítnuty jako neopodstatněné.
- 141 Distillerie Bonollo a další namítají nepřipustnost jediného důvodu kasačního opravného prostředku ve všech jeho částech v rozsahu, v němž společnost Changmao Biochemical Engineering navrhuje, aby Soudní dvůr přezkoumal posouzení skutkového stavu provedené Tribunálem, nebo pouze opakuje argumenty, které již byly uplatněny Radou a Komisi v řízení v prvním stupni. Žalobkyně v prvním stupni mají navíc za to, že tento jediný důvod kasačního opravného prostředku by měl být každopádně zamítnut jako neopodstatněný.

– Závěry Soudního dvora

- 142 Podle znění čl. 11 odst. 9 základního nařízení musí Komise při všech šetřeních týkajících se přezkumu postupovat v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem mimo jiné na článek 2 tohoto nařízení, stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení předmětného antidumpingového cla.
- 143 Podle judikatury musí být výjimka, která orgánům umožňuje použít v rámci přezkumného řízení jinou metodu než při původním šetření, jestliže se okolnosti změnila, nezbytně předmětem striktního výkladu, jelikož odchylka nebo výjimka z obecného pravidla musí být vykládána restriktivně (rozsudek ze dne 19. září 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 17 a citovaná judikatura).
- 144 Požadavek striktního výkladu však nemůže uvedeným orgánům umožnit vykládat a uplatňovat toto ustanovení způsobem neslučitelným s jeho zněním a účelem (rozsudek ze dne 19. září 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 19 a citovaná judikatura).
- 145 V projednávané věci je třeba na jedné straně uvést, že jak vyplývá z bodu 129 napadeného rozsudku, během šetření, které vedlo k přijetí nařízení č. 130/2006, byla běžná hodnota dotyčných výrobků společností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory, které požívaly statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, stanovena na základě jejich skutečných prodejních cen na domácím trhu v souladu s čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení, zatímco běžná hodnota výrobků vyvážejících výrobců, kteří nepožívali statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, byla vypočítána na základě prodejních cen na domácím trhu ve srovnatelné zemi, a sice v Argentině, v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) tohoto nařízení.
- 146 Na druhé straně z bodu 131 napadeného rozsudku vyplývá, že v rámci šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, byla běžná hodnota dotyčných výrobků společností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory vypočítána na základě výrobních nákladů ve srovnatelné zemi, a sice v Argentině, v souladu s čl. 2 odst. 7 základního nařízení.
- 147 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak generální advokát v podstatě konstatoval v bodě 174 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že oběma čínským vyvážejícím výrobcům byl odepřen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství během šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, běžná hodnota již nemohla být stanovena v souladu s čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení.
- 148 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 132 napadeného rozsudku rozhodl, že skutečnost, že běžná hodnota byla v případě obou čínských vyvážejících výrobců početně zjištěna na základě výrobních nákladů v Argentině, a nikoliv na základě prodejních cen na domácím trhu v této zemi, představuje změnu metodiky ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení. Tribunál totiž v tomtéž bodě správně uvádí, že „v původním šetření byla běžná hodnota pro vyvážející výrobce, jimž nebyl přiznán [status podniku působícího v podmínkách

tržního hospodářství], vypočtena na základě prodejních cen na domácím trhu v Argentině, zatímco v průběhu přezkumného šetření, pokud jde o ony dva čínské vyvážející výrobce, kteří již nemají tento statut, byla vypočtena v podstatě na základě výrobních nákladů v Argentině“. Tribunál rovněž právem zdůraznil, že vzhledem k tomu, že znění čl. 11 odst. 9 základního nařízení hovoří o použití stejné metody v původním šetření a v přezkumném šetření, toto ustanovení se neomezuje na to, že by vyžadovalo pouze použití stejné metody pro stejný hospodářský subjekt.

- 149 Jak mimoto vyplývá z čl. 11 odst. 9 základního nařízení, i když jsou orgány Unie povinny použít během původního šetření a během přezkumného šetření stejnou metodu výpočtu běžné hodnoty u vyvážejících výrobců, kteří nepožívají status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, s výhradou změny okolností, společnost Changmao Biochemical Engineering marně Tribunálu vytýká, že změnu metodiky v projednávané věci neodůvodnil existencí změny okolností. V tomto ohledu stačí uvést, že Tribunál v bodě 134 napadeného rozsudku konstatoval, že „[sporné] nařízení na změnu okolností neodkazuje“, přičemž odůvodnění Rady uvedené v bodě 27 odůvodnění tohoto nařízení, které se týká rozdílu ve výrobních metodách v Argentině a v Číně, nemůže charakterizovat změnu okolností, jelikož „tyto rozdíly existovaly a byly známy již v době původního šetření“.
- 150 Mimoto je třeba upřesnit, že ztrátu statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství nelze považovat za změnu okolností ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která umožňuje odůvodnit, že je při přezkumném řízení použita jiná metoda, než jaká byla použita při řízení, které vedlo k uložení dotyčného antidumpingového cla.
- 151 V případě jakéhokoli jiného výkladu by totiž použitelnost tohoto ustanovení, pokud jde o podniky ze zemí bez tržního hospodářství, kterým byl přiznán status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, závisela na dobré vůli těchto podniků nebo na možnosti těchto podniků pokračovat v činnosti za podmínek tržního hospodářství.
- 152 Pokud jde konečně o argument společnosti Changmao Biochemical Engineering, jak je uveden v bodě 136 tohoto rozsudku, který se týká diskreční pravomoci, kterou mají orgány Unie za účelem početního zjištění běžné hodnoty, z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že volba mezi různými metodami výpočtu dumpingového rozpětí a posouzení běžné hodnoty výrobku předpokládají posouzení složitých hospodářských situací, v rámci kterých mají tyto orgány širokou posuzovací pravomoc (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, body 40 a 41 a citovaná judikatura).
- 153 Je však třeba upřesnit, že vzhledem k tomu, že unijní normotvůrce zamýšlel omezit uvedenou diskreční pravomoc, pokud jde o použití čl. 11 odst. 9 základního nařízení, byla Rada během šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, povinna použít v případě, že nedošlo ke změně okolností, stejnou metodu, jaká byla uplatněna v řízení, které vedlo k uložení dotčeného antidumpingového cla.
- 154 První část jediného důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout.

K druhé a třetí části jediného důvodu kasačního opravného prostředku, jež vycházejí z nesprávných právních posouzení, kterých se Tribunál dopustil, když měl za to, že navrhovatelka se nachází ve stejné situaci jako nespolutracující výrobci, a když byl toho názoru, že jediná běžná hodnota musí být uplatněna na všechny vyvážející výrobce, kterým je odepřen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství

– Argumentace účastnic řízení

- 155 Ve druhé a třetí části jediného důvodu kasačního opravného prostředku společnost Changmao Biochemical Engineering tvrdí, že Tribunál se v bodech 139 až 141 napadeného rozsudku dopustil několika nesprávných právních posouzení týkajících se především absence rozlišování mezi

kategoriemi vyvážejících výrobců, kteří spolupracovali, a vyvážejících výrobců, kteří nespolupracovali, a uplatnění jediné běžné hodnoty na všechny vyvážející výrobce, kterým byl odepřen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství.

- 156 Podle navrhovatelky Tribunál neprávem toto rozlišování nezohlednil při určení běžné hodnoty použité pro výpočet dumpingového rozpětí. Společnost Changmao Biochemical Engineering v tomto ohledu upřesňuje, že i když je výpočet dumpingového rozpětí pro kategorie vyvážejících výrobců, kteří nespolupracovali, prováděn na základě „nejlepších dostupných údajů“ pocházejících ze srovnatelné země v souladu s článkem 18 základního nařízení, výpočet tohoto rozpětí u kategorií vyvážejících výrobců, kteří spolupracovali, je založen na údajích, které oni sami poskytli orgánům Unie v rámci jejich spolupráce s posledně uvedenými. Tribunál přitom tím, že nijak nerozlišuje mezi těmito dvěma kategoriemi výrobců, je nesprávně staví do stejné situace a podrobuje vyvážející výrobce, kteří spolupracovali, stejným pravidlům pro výpočet běžné hodnoty, jako jsou pravidla použitelná na vyvážející výrobce, kteří nespolupracovali, tedy pravidlům vycházejícím z „nejlepších dostupných údajů“ podle článku 18 základního nařízení.
- 157 Navrhovatelka má za to, že Tribunál měl uznat existenci třetí kategorie vyvážejících výrobců, do níž sama patří poté, co ztratila status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, a sice kategorie čínských vyvážejících výrobců, kteří již nepožívají statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, ale kteří spolupracovali v rámci částečného prozatímního přezkumného šetření. Článek 11 odst. 9 základního nařízení se podle jejího názoru nemůže vztahovat na tuto kategorii vyvážejících výrobců. Zacházení uplatněné na vyvážející výrobce, kteří spolupracovali a požívali statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství během původního šetření, totiž nemůže vést k uplatnění tohoto ustanovení na tytéž vyvážející výrobce, kteří sice spolupracovali během částečného prozatímního přezkumu, který vedl k přijetí sporného nařízení, avšak nebyli považováni za podniky působící v podmínkách tržního hospodářství.
- 158 Podle společnosti Changmao Biochemical Engineering musí mít orgány Unie každopádně možnost použít článek 2 základního nařízení na tuto kategorii vyvážejících výrobců s přihlédnutím jak k novým okolnostem, které způsobily ztrátu jejich statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, tak ke skutečnosti, že posledně uvedení s uvedenými orgány plně spolupracovali.
- 159 Komise uvádí, že rozlišování mezi vyvážejícími výrobci, kteří spolupracovali, a těmi, kteří nespolupracovali, je relevantní pouze tehdy, pokud referenční právní rámec vychází z přístupu „podnik po podniku“, což se společnosti Changmao Biochemical Engineering nepodařilo prokázat. Kromě toho odkazy této společnosti jednak na článek 18 základního nařízení a jednak na nebezpečí diskriminace jsou irelevantní.
- 160 Distillerie Bonollo a další mají za to, že druhá a třetí část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být odmítnuty jako nepřijatelné.

– Závěry Soudního dvora

- 161 Argumentace společnosti Changmao Biochemical Engineering, uplatněná na podporu druhé a třetí části jediného důvodu kasačního opravného prostředku, vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Tribunál měl totiž v bodě 139 uvedeného rozsudku za to, že „na rozdíl od ostatních nespolupracujících vyvážejících výrobců bylo [společnostem Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory] stanoveno individuální antidumpingové clo na základě vývozních cen [každé] z nich“. Za tímto účelem uvedl, že z bodu 22 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že oběma spolupracujícím vyvážejícím výrobcům bylo přiznáno individuální zacházení, pokud jde o výpočet běžné hodnoty jejich výrobků.

- 162 Druhou část jediného důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 163 Co se týče údajných pochybení Tribunálu při použití stejné běžné hodnoty pro všechny vyvážející výrobce, kterým byl odepřen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, Tribunál nejprve v bodě 140 napadeného rozsudku uvedl, že z judikatury vyplývá, že „na základě čl. 9 odst. 5 základního nařízení je individuální antidumpingové clo normálně vypočítáno na základě srovnání běžné hodnoty použitelné na všechny vyvážející výrobce s individuálními vývozními cenami dotčených výrobců“. Dále v bodě 141 daného rozsudku uvedl, že u vyvážejících výrobců, kteří nespolečně pracovali a kterým byl odepřen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, byla použita jednotná běžná hodnota, „protože v takovém případě jsou výpočty běžné hodnoty založeny na údajích srovnatelné země, a tedy nezávisle na údajích týkajících se těchto výrobců“. Tribunál ostatně v tomto bodě dodal, že „v posledně uvedeném případě vyvážející výrobce může vždy požádat o individuální zacházení, což znamená, že se individuální dumpingové rozpětí vypočítá na základě srovnání běžné hodnoty, která je stejná pro všechny, s jeho vývozními cenami, namísto srovnání běžné hodnoty s vývozními cenami výrobního odvětví“.
- 164 Tvrzení společnosti Changmao Biochemical Engineering, že orgány Unie musí mít možnost použít článek 2 základního nařízení na vyvážející výrobce, kteří spolupracovali, jelikož toto ustanovení nepřiznává vyvážejícímu výrobcovi, který nemá nárok na status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství a který spolupracoval, nárok na příznivější zacházení, pokud jde o stanovení běžné hodnoty, nemůže obstát. Kromě toho je třeba konstatovat, že návrhatelka každopádně neprokázala, jakým způsobem by rozlišování mezi vyvážejícími výrobci, kteří spolupracovali, a těmi, kteří nespolečně pracovali, opravňovalo Radu legálně k tomu, aby od použití skutečných cen ve srovnatelné zemi, jak tomu bylo v rámci původního šetření u čínských vyvážejících výrobců, kteří neměli nárok na status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, přešla k použití početně zjištěných běžných hodnot.
- 165 Za těchto podmínek je třeba zamítnout třetí část jediného důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněnou a zamítnout tento důvod kasačního opravného prostředku.
- 166 Z výše uvedeného vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 167 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento kasační prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 168 Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, v odstavci 1 stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Tento čl. 138 v odstavci 2 stanoví, že je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soudní dvůr o rozdělení nákladů řízení.
- 169 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci neměla společnost Changmao Biochemical Engineering v řízení o hlavním kasačním opravném prostředku úspěch a Distillerie Bonollo a další, jakož i Rada a Komise požadovaly náhradu nákladů řízení, je důvodné společnosti Changmao Biochemical Engineering uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Distillerie Bonollo a dalšími, jakož i Radou a Komisí v rámci řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.

- 170 Vzhledem k tomu, že Komise měla v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku ve věci částečně neúspěch, je důvodné jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Distillerie Bonollo a dalšími v souvislosti s tímto vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 171 Společnost Changmao Biochemical Engineering a Rada ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Bod 2 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), se zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál Evropské unie Radě Evropské unie uložil, aby přijala opatření, která vyplývají z uvedeného rozsudku.**
- 3) **Vedlejší kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.**
- 4) **Společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl, jakož i Radou Evropské unie a Evropskou komisí v souvislosti s hlavním kasačním opravným prostředkem.**
- 5) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených společnostmi Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA a Caviro Distillerie Srl v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.**
- 6) **Společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení související s vedlejším kasačním opravným prostředkem.**

Podpisy